

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 15. MARCA ROKU 1799. W PIĄTEK.

Kommissya wspólna trzech Najjaśniejszych Dworów do uregulowania długów s. p. Króla Jmci Stanisława Augusta i byłej Rzeczypospolitej Polskiej, kończąc na dniu 14. Marca roku bieżącego likwidacją i weryfikacją długów do byłej Rzeczypospolitej za stałego, ony Rządu regulujących się, i w swych protokołach w czasie dawniejszych Obwieszczeniami przepisanych zanotowanych, a w celu przelania onych i całego swego dzieła po ostateczną decyzją do samychże Najjaśniejszych Dworów, tudzież z porządku rzeczy, mając wkrótce zamknąć wszelkie swe czynności i protokoły, wiadomo każdemu czyni niniejszym Obwieszczeniem, iż od zwyczajnej wyrażonej daty, żadnych a żadnych pod jakimkolwiek bądź nazwiskiem i pozorem podawanych sobie petycji od nikogo nie przyjmie, iako już albo w poprzednich swych Obwieszczeniach zastrzeżoną prekluzją objętych, albo przez niedopełnienie w nich przepisanych przewidzianych prekluzji podpadłych. — Dan w Warszawie dnia 13. miesiąca Marca 1799 roku.

Kommissya wspólna trzech Najjaśniejszych Dworów do uregulowania długów s. p. Króla Jmci i byłej Rzeczypospolitej Polskiej.

z Londynu dnia 22. Lutego.

Odbieramy nakoniec długo zatrzymane papiery Irlandzkie. Wyczytuemy z nich, iż nieoflaba się tam duch opozycji przeciwko zamiarom Ministrów. Codziennie nowe Hrabstwa wydają rezolucje na odrzucenie rządowego projektu. Niektóre jednak oświadczyły swoje pragnienie, ażeby Parlament rozstrząsnął artykuły na których się ten projekt zasadza. Izba niższa wydała Dekret na publiczne spalanie przez ręce Kata w przytomności wielkiego Szeryfa Dublinskiego dwóch numerów Dziennika Słońca pod d. 28. i 29. Stycznia wyszłego, iako zawierającego w sobie obelżywy dla Parlamentu Irlandzkiego artykuł. Ten dekret zapadł na wniesienie P. Odonnell, a skutecznym został d. 11. Lutego. P. Corry nowy Kanclerz skarbowy przyrzekł podać sposób na uspokojenie umysłów. Ten wniosek niecierpliwie i z ciekawością jest oczekiwany. Lord Castlereagh doniósł na dniu 11. o wkrótce nastąpić mającym wniosku względem najlepszego sposobu przywrócenia spokoyności w Irlandyi (zapewne o projekcie Unii w innym kształcie podać się mającym.)

Lift następujący najlepiej okoliczności Irlandzkie wyświeca. — „Z Dublinu dnia 11. Lutego. Dziś trzy numery gazety Słońce przez kata w asystencji milicyi Angielskiej spalono zostali. Gazeta ta była ministeryalna Brytańska. Przeszło 5000. widzów przytomnych było. Niektóre parafie w Hrabstwie Clare wydały broń swoją, lecz robota około pikow nigdy nie ustała. Cały las od 21. morgow został w tym celu wycięty. Hrabstwo Tyro-ne oświadczyło się z żywością przeciw Unii. Opozycja liczy teraz 128. głosów swoich. — Jakiś płochy burzyciel napisał kredą na drzwiach izby niższej po wydanym wyroku spalania gazety. Nowa assekuracja od ognia słonecznego Pana Odonnell i kompanij, inny uważał przy spalaniu pisma, iż nigdy Słońca w jaśniejszym blasku nie widziano. Zemsta nad tą gazetą ieszce się dalej rozciąga. Ponieważ między innymi wyrażono w niej było, iż kobiety na galeryi parlamentu bardzo się nieprzyzwoicie zachowały, przeto towarzystwo kobiet w Dublinie uchwaliło, aby wspomniane pismo od służącej do tego

wybranej do wody wrzucone i zatopione zostało. — Nayokropniejsze spustoszenia popełniają się zawsze w okolicy Dublinu. Hrabstwo Galway jest w otwartej insurrekcyi, wszystkie bydło na polach bywa od rabusiów kalczone i zabijane. Arthur Oconnor przeniesiony jest do więzienia w Dublinie, dla odłączenia go od innych więźniów stanu.

Partya opozycyjna w Irlandyi jest zawsze w wielkiej czynności; niezaniebunie ona żadnych środków na sprzeciwienie się zamiarom Ministrów, doznała atoli małego oporu w Izbie niższej, gdzie wniosek Lorda Corry zmierzający do odrzucenia wszelkich propozycyow przyszłej Unii, odrzuconym został większością 20. głosów. Ponieważ opór jest tak wielki, przeto rzecz ta na nieiaki czas wstrzymaną zostanie, dopóki się nieupatrzy pora większej do niej skłonności, lub za zwołaniem nowego Parlamentu stołowniejszego do zamiarow Ministra. — Podług wniosku P. Dundas milicya dotąd w Anglii z 106.000. ludzi składająca się, do 82.000. ma być zmniejszona, dla przeciągnięcia ludu do rolnictwa. Cała zaś siła woenna lądowa, składać się będzie z 250. tysięcy ludzi procz ochotników. — Admirał Thompson który dotąd pod Brest krążył, powrócił z eskadrą swoją do Torbay. — Do Portugalij posłanego ma być 20. tysięcy wojska Angielskiego. — W Dublinie rozpoczęto subskrypcyę na podarunek 70. tysięcy funtów sterl. dla mowcy izby niższej Irlandzkiej, w dowód wdzięczności za jego posłowanie. Złożono już na tę sumę 12. tysięcy.

Dnia 21. Król przelał izbie niższej poselstwo, przez które żąda Aktu na potrzebne fundusze do utrzymania domu dla Xiążąt Edwarda i Ernesta, którzy mają być mianowani Parami Królestwa.

Niektórzy Francuzcy i Flandryjscy emigranci opuszczają Anglię dla osadzenia się na wyspie St Johns w odnodze S. Wawrzeńca, która dotąd wyspą Xiążęcia Edwarda nazywać się będzie. Abbé de Calonne jest w liczbie pierwszych. Pan de Puisaye nie był szczęśliwym w założeniu nowej osady w posiadłościach pułkowych w Ameryce. W Kanadzie rzemieślnicy i koloniści dla zdartej innej roboty, nagle go porzucili. — Lifty prywatne donoszą, iż jedna dywizya armii Francuskiej mającej przechodzić przez Hiszpanię do Portugalij uda się do Cadix, dla wejścia tam na okręty Hiszpańskie i popłynienia na tajną wyprawę. Flotta Hiszpańska będzie dowodzona od admirała i officerow Francuskich. — Czładź szewska w Londynie do 30.000. osob wynosząca, nie chce teraz robić, dopóki mayflow nie podwyższą iey zapłaty, tym bardziej, iż teraz moda jest wprowadzona, inny bot na prawą, a inny na lewą nogę robić. — Przeciwnicy Unii dawali niedawno wspaniały obiad w Dublinie. Mowca izby niższej był prezydentem. Spełniano zdrowia następujące: Król i niepodległa Irlandya. Xiążę de Galles: oby żadne wywyższenie nie mogło go wynieść nad miłość ludu Irlandzkiego. — Pan Pitt. Niech mu będą dzięki za jego zasady przeciwne Unii. — Na dniu 11. rozeszła się pogłoska w Dublinie, iż jeden obcy okręt przybył do Moll Bay z bronią i ammunicyą, lecz ta wiadomość niepotwierdziła się. — Na dniu 17. znowu wieść chodziła, iż w okolicy Kittala spóstrzeżono flotę Francuską, inni dodawali iż i 600. ludzi wylądowało, nie jednak prawdziwego się nieokazało.

Dnia 15. t. m. odprawiła się tajna Rada w Whitehall, która trwała przez 5. godzin. Hr. de Chatham, iako Lord Prezydent, Hrabowie de Liverpool i de Spencer. PP. Pitt, Dundas, Dudley, Ryder, Józef Bankes, (pierwszy raz) i wielu innych na niej się znajdowali.

Donoszą z wyspy Barbados (iedney z Antylskich) iż eskadra Francuska z dwóch fregat, i iedney korwety złożona, przypłynąwszy na wysokość wyspy Gwadalupy, kommandant iey wyłłał do Viktora Hugues, zapraszając go do siebie na śniadanie. Ledwo tylko Hugues przybył z fregatą, natychmiast kommandant eskadry zatrzymał go w areszcie, a na jego miejsce posłał innego gubernatora, i z nim 400. żołnierzy.

z Paryża dnia 21. Lutego.

Na dniu 19. o godzinie 8. w wieczor Dyrektoryat odebrał kuryera z Rastad, i po trzygodzinnej rozprawie nad temi depeszami wysłał kuryera do Medyolanu. Nowe rozpoczęcie wojny ma być uchwalone. — Cesarz Marokański wszedł także do wojny przeciw Francyi. Z Cadix donoszą, iż tam na dniu 4. przybyły 4. okręty wojenne Marokańskie, które się połączyły z okrętami Angielskimi. — W Hiszpanii rozpoczęła się mocny werbunek. — Cała Hiszpańska flotta w Cadix z 30. okrętow wojennych złożona, miała odebrać rozkaz do wypłynienia, choćby też to naywięcej ią kosztowało. — Odebraliśmy tu doniesienie telegrafem o śmierci elektora Bawarskiego. — Na dniu 17. w Radzie 500. Bailleur uczynił wniosek ustanowienia banku narodowego w Paryżu, z tego powodu zaprzeczając pogłoskom fałszywym iakoby znowu pieniądze papierowe wprowadzone być miały. Wniosek iego do oddzielnej komisji odeślano. — Słychać, iż nasz poseł w Rastad Ob. Roberjeot wezwany tu jest na objęcie iednego z nayważniejszych ministrowstwa. — Między rozmaitemi kandydatami do urzędu Ministra wojennego, wymieniał Generala Milet-Mureau, byłszego członka w zgromadzeniu konstytucyjnym i officerą w korpusie inżynierow, oraz Ob. Villemanzi. — Ob. Lacombe St Michel stanąwszy w Rzymie, odebrał rozkaz powrotenia do Neapolu, niewiadomo czyli iako kommisarz Cywilny, lub iako poseł przy tymczasowym rządzie.

Po wniesieniu wojsk naszych do Neapolu tamtejszy arcybiskup miał wydać następujące obwieszczenie „Wszyscy wierni obywatele Neapolu wezwani są, aby byli przytomni dziś dnia 25. stycznia po południu o godzinie 2. mającemu odprawić się Te Deum w kościele katedralnym, na którym arcybiskup, kapituła, duchowieństwo, Generał en Chef armii Neapolitańskiej Championnet, wraz z sztabem swoim przytomni będą, dla oddania Naywyższemu dziękow za chwalebne wniesienie wojsk Francuskich do naszej stolicy. S. Januariusz nasz patron zarecza za to, krew iego cudownym sposobem w ten wieczor kiedy wojska Francuskie wchodziły, płynną się stała.

Do Brest pod załogą okrętu kanonierskiego le Ventoux walczącego przez pultory godziny z korwetą Angielską przybył szczęśliwie konwoj od 24. żaglow z drzewem i innymi potrzebami okrętowemi. — Nowa Rzeczpospolita Partenopejska (Neapolitańska) otrzymała nazwisko z nayodleglejszej starożytności. Parthenope była iedna z Syrenow, która z rozpacz, iż Uliksa w miłości

uśladzić nie mogła, wrzuciła się w morze. Pod iey nazwiskiem było wybudowane miało, króre w czasie zostało zburzone, a po odnowieniu swoim wzięło nazwisko *Neapolu*.— Tuteysze pisma twierdzą, iż w *Neapolu* od woylek naszych jedna tylko fregata znaleziona została, nie było tam żadnego okrętu liniowego, lecz na to miejsce mamy w ręku naszych wielką liczbę statków przewożowych, na których 18,000. woylek pomieścić się może. Znaleziono także najlepsze materiały do budowy okrętów.

Dnia 23. Lutego.

Kontr-Admirał *Richery* o którym tak często pisano, iż dowodzi naszą *Elkadra* w *Indyach*, umarł w swym domu w *Alons Departamencie niższych Alpów* w roku 41. wieku swego. — Na sesji wczorajszej Rada starszych, większością 104. przeciwko 84. głosów, odrzuciła Rezolucję stanowiącą podatek od soli. — Trybunał Departamentu *Skwany*, uznał niewinność *Ob. Monneron* wmięsanego do sprawy o roztrwonienie pieniędzy *skarbowych*.

Dyrektoriat zatrudnia się nieustannie iak nayprzychylniejszymi środkami na wstrzymanie złego użycia władzy i zdzierstw iakie się wydzierają we *Włoszech*. Złożył już z urzędu wielu Agentów, pomiędzy którymi *Ob. Bassal* zarządcę tegoż teraz w *Neapolu*. *Faypault* i *Anelot*, Kommissarze Cywilni we *Włoszech* schodzą także z swoich urzędów. *L'Honnont* który był generalnym Konsulem w *Smirnie*, i *Abrial* Kommissarz Dyrektoryatu Wyk: przy Trybunale kassacyjnym, ich miejsca zastąpią.

W Redaktorze znajdujemy następujący list pisany przez Konsula francuzkiego w *Genui* do ministra związków zewnętrznych pod datą d. 16. Lutego. — „Drżąc od gniewu i okropności ręką przesyłam ci *Ob. ministrze* Raport, który mi podano w *Genui* przez Obywatela *Jana Marengo Liguryczyka*, którego statek składał część konwoju wyprawionego z tad do *Egiptu*. D. 2. Nivos (22. Gr.) zabrał on w *Alexandryi* naywyższego kommissarza *Sucy*, który utracił prawą rękę, 48. officerów lub chorych żołnierzy, i 30 innych żołnierzy wszystkich niebezpiecznie rannych. D. 17. Nivos (6. Stycznia) po burzliwej żegludze, statek kapitana *Marengo* przybił do *Augusta* w *Sycylii*, w mniemaniu, iż flawa na przyjacielskiej ziemi. Nakazano *Francuzom* i ich ekipażowi 22 dni kwarantanny, i doniesiono znajdującemu się w *Palermo* dworowi o przybyciu tego statku; Agenci *Neapolitańscy* w *Augusta* odebrali rozkaz zabrać *skarby*, który miał być w statku *Liguryjskim* złożony. D. 6. Pluvios (25. Stycz.) lud w zapaleczności wpada do lazaretu, i rąbie w łzaki kommissarza *Sucy*, iego sekretarza, 8. officerów, oraz wszystkich chorych żołnierzy, i tylko 21. uciekło z *Liguryczykami* na fregacie *Neapolitańska*, która ich zawiozła do *Messyny*, gdzie się znajdują w więzieniu, skonfiskowano okręt kapitana *Marengo*, iego zaś łamego z 140. innemi marynarzami *Liguryjskimi* do tego odwieziono portu.

W Dzienniku *Feuille de Jour*, czytamy następujący Artykuł z *Szazburga*: Doniesiono w wielu Dziennikach wiadomość o organizacji armii *Mogunckiej* na trzy osobne Armie, nie ma żadnego fundamentu. Armia zachowuje do tego dnia nazwisko armii *Mogunckiej*, a mniemana armia *niższego Renu* pod dowództwem Generala *Bernadotte*, nie jest nic innego, iak tylko dywizja armii *Mogunckiej*, która zostawać będzie pod komendą Generala *Jourdan*, i rozłożona zostanie po obydwóch brzegach *Renu* od *Dusseldorfu* do *Landawy*, dla utrzymania tego kraju zamkniętego między temi dwoma miastami. Ta dywizja nie jest przeznaczona do zaczepnego działania.

Dnia 26. Lutego.

Po upłynieniu trzech-miesięcznej prezydentcy *Ob. Revellere-Lepaux*, *Ob. Barras* który go miał zastąpić, ogłoszony został Prezydentem. — Dzień dzisiejszy przeznaczony był na wyjazd Generala *Scherer* do *Włoch*. Zabiera on z sobą całą swoją marynarkę, któremu ma być polecona komenda floty *Brestelskiej*. Mówią także o niektórych promocjach dyplomatycznych we *Włoszech* i w *Niemczech*. — *Ob. Senovent* mianowany został Kommissarzem Cywilnym Dyrektoryatu w *Turynie*, i wkrótce ma na to przeznaczenie wyjechać. — Dowiadujemy się z pewnych źródeł, iż *Malta* jest zupełnie opatrzoną w żywność. Ledwośmy nieutrącili tej ważnej zdobyczy przez spisek od jednego *Mnich*u knowany. Nieprzyjaciół miał być wprowadzony nocą do miasta, załoga wycięta. Ten spisek zawczasu odkryty, przeciwko iego sprawcom był obrocony. Zaigricie Królestwa *Neapolitańskiego* ma nam podać nowe sposoby komunikacji z tą wyspą, mianowicie przez *Otrantę*, której w tym momencie mamy się stać Panami, ponieważ ostatnie z *Włoch* wiadomości donoszą, iż jedna z naszych kolumn skierowała się ku temu miastu, które będzie składem potrzebnych żywności dla naszych morskich osad. (Przyjaciel Praw.)

Dnia 27. Lutego.

Redaktor dzisiejszy ogłosił następujące pisma. — Wyrok 3. Ventos (21. Lutego). — Dyrekt: Wyk: Stanowi Art: 1. *Ob. Scherer* minister wojenny mianowany jest Generalem kommandującym armii *Włoskiej* i *Neapolitańskiej*. — II. *G. Macdonald* zostanie się przy dowodztwie armii *Neapolitańskiej* pod komendą *G. Scherer*. Niniejszy wyrok do dziennika *Praw* zapisany zostanie.

Drugi wyrok pod tymże dniem. — Dyrekt: Wyk: Stanowi, iż *Ob. Millet-Murcau* *G.* brygady inżynierów mianowany jest ministrem wojennym na miejsce *Ob. Scherer* mianowanego *G.* kommander: armią *Włoską* i *Neapolitańską*. Niniejszy wyrok do dziennika *Praw* ma być wpi-

lany. — Podpisano *L. M. Revellere-Lepaux* Prezydent, *La-garde* Sekretarz generalny.

Dyrektoriat Wykonawczy do Obywatela *Scherer* Ministra Woennego — w *Paryżu* 8. Ventos (26. Lutego) r. 7. Obywatelu Ministra. Dyrektoryat Wyk: wzywając cię do dowodzenia armiami *Francuzkimi* we *Włoszech*, nie miał w zamiarze iak tylko dać żołnierzom Republikańskim godnego ich waleczności wodza. Z żalem widzi cię opuszczającego urząd Ministra, na którym oddałeś prawdziwe usługi; lecz wiadomo mu jest, iż urząd którego naywięcej pragniesz, jest ten, na którym momentalne okoliczności mogą cię uczynić naypożyteczniejszym ovczynnie, i dać ci sposobność uaylkuteczniejszego sprawić wolności *fluzenia*. Zapewniony jest o naywiększej twojej gorliwości w sprawowaniu nowych twych obowiązków, tak iak ty powinieneś być pewnym o dalszym iego *szacunku*, i o iego staraniu, iż ci dostarczy wszelkich sposobów, które od niego zależeć będą, dla poparcia twego patriotyzmu i twoich talentów. (podpisano) *BARRAS* Prezydent.

Redaktor ogłasza także urządzenie list z *Malty* pod d. 11. Pluvios (30. Stycz.) w następujących wyrazach: Znajdujemy się tu zawsze wpośród morderczego ludu. Doświadczenie przeszłych czasów, nakazuje nam brać mocne środki dla zabezpieczenia się od wewnętrznej napaści. Co zaś do zewnętrznej, mamy dobre *żołnierze*, odwagę, cierpliwość, a takie twierdze zniszczą wszelkie nieprzyjaciół naszych uśłowania. — Przeszło 800 naszych marynarzów podzieleni są po zamkach i bateriach; co noc odpowiadają frazom brzegow, co dzień zatrudniają się wyładowaniem przybywających okrętów, przewozem z jednego do drugiego portu żołnierzy, żywności, i amunicyjow. Lecz im *fluzba* ich jest pracowitsza, tym się bardziej ich gorliwość i zapal pomnaża: jeżeli obrońcy *Malty* dobrze się zaśluguja ovczynnie, nali marynarze będą mieli znaczną część w tym wdzięczności Narodowej świadectwie. — Dziennik urzędowy dodaje: przybywające statki, o których ten list wspomina, z rozmaitych portów przez ministra marynarki wysłane, zapewniają dla *złogi Maltańskiej* caloroczną żywność.

z Bruelli dnia 21. Lutego.

General *Serdoni* krewny Generala *Buonaparte* został mianowany kommandantem en chef w naszym departamencie, a General *Sergent* kommandantem *Bruelli*. Miało *Gent* w *stanie oblężenia* jest ogłoszone. Rozstrzelano tu w tych dniach 21. wieśniaków należących do insurrekcyi. General *Bernadotte* dowodzi armią obserwacyjną. Armia ta składać się będzie z 75. tysięcy ludzi, główna kwatera iey ma być założona w okolicy *Frankfortu* i rozciągać się będzie od *Huningi*, aż do *Dusseldorfu*. — Pewien awanturnik podający się za *książęcia Oranij*, został w *Antwerpij* aresztowanym.

Dnia 26. Lutego. — Pozory bliskiej wojny zdają się na nowo ożywiać nadzieie i zuchwałość buntowników; zbierają się oni w różnych znów punktach. *G. Jardon* podwaja swoją czynność i rozstawia woylek w ważniejszych stanowiskach nad *Możą* między *Venloo*, *Ruremundą*, i *Mastrychtem*. Jeden znaczny oddział tychże woylek uderzył i rozproszył w tych dniach zebranych w liczney file insurgentów, którzy wyszli z miejsc ukrytych, i chcieli się rozbić po departamencie *De la Dyle*.

z Hagi dnia 26. Lutego.

Wielu mniema iż powodem podróży Generala *Daendels* do *Paryża* jest okoliczność wsadzenia naszych woylek na okręty dla pewney wyprawy *Francuzkiej*, która miała być przedsięwzięta ieszcze w miesiącu *Grudniu*. Wielkie mrozy wstrzymały w ten czas ten zamiar, który iak zapewniają ma być w tym momencie ulkutechniony.

Na mocy wyroku naszego Dyrektoryatu pod d. 20. t. m. Bank *Amsterdamski* zamienil się nakoniec na Bank Narodowy. Pożyczać on będzie na zastawy, lub hipoteki dóbr ziemskich, dla ułatwienia opłaty nadzwyczajnego podatku.

Kuryer z *Wiednia* dnia onegdajszego przybył, przyniósł wiadomość, iż Porta wypowiedziała wojnę naszej Rzpltey. — General kommanderujący *Brune* który był wyjechał do *Amsterdamu*, odebrałszy tam kuryera z *Paryża*, powrócił tu natychmiast. Od tego momentu rozchodzi się wieść, iż złoży tuteyszą komendę, i że ma być do *Włoch* posłany.

Wiadomości z *Niemiec* niezostawiają już żadney wątpliwości względem wojny między *Austryą* i *Francyą*.

Jest rzeczą pewną, iż w przypadku rozpoczęcia wojny, 12. tysięcy woylek *Batawskiego*, oddane będą pod dyspozycję Rządu *Francuzkiego*.

z Sztokholm dnia 19. Lutego.

W tych dniach przybył tu pierwszy adiutant królewski maior *Suther*, iako kuryer z *Peterzburga* z depesząmi ściągającymi się do terażniejszych uzbrań i położenia *Europy*, a które wielkiej wagi być mają. Do historyi nadzwyczajney tego-roczney należy uwaga, iż mrozy w

Abo w *Finlandyi* dochodziły do 37, a w *Tornea* w *ponij* do 42. stopni.

z Konstantynopola dnia 25. Stycznia.

Traktat przymierza odpornego między Cesarzem *Ottomańskim* i Cesarzem wszech *Rossyi*.

W IMIE BOGA WSZECHMOCNEGO.

Nayiasniejszy i naypotężniejszy Cesarz *Jmć Ottomański*, i Nayiasniejszy naypotężniejszy Cesarz *Jmć wszech Rossyi*, powodowani iednostayną i rzetelną chęcią dla dobra krajow swoich i względnie wiernych poddanych, nie tylko do utrzymania pokoju, przyjaźni i dobrego porozumienia szczęśliwie pomiędzy nimi trwającego, ale nadto do użycia ich w celu wśkrzeszenia i umocnienia powszechnego a dziś tak zakłóconego pokoju, który jest nayzbawienniejszym darem dla całego rodzaju ludzkiego; postanowili przez zawarcie przymierza odpornego, tym bardziej związek ich połączenia rozszerzyć. W tym celu wybrali za pełnomocników swoich i mianowali *N. Cesarz Jmć Ottomański* z *litrony* swojej, *Ismet Beja*, z tytułem *Kadileškiera* z *Romeliy* etc. i *Achmeta Atit Reissendego*, a Cesarz *Jmć wszech Rossyi* z *litrony* swojej wysokiego i szlachetnego *Wasilego Tamar* swego tajnego konsyliarza, i nadzwyczajnego przy *Porcie Ottomańskiej* Posła, którzy okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa, znalezione w stosownym i przyzwoitym kształcie, zgodzili się na następujące Artykuły.

Artykuł I. Ma trwać na zawżde pokoy, przyjaźń i dobre porozumienie między Cesarzem *Ottomańskim* i Cesarzem *wszech Rossyi* ich magnatami i ich poddanymi na wodzie i lądzie, a to w tym sposobie, iż przez wzgląd na to przymierze odporne, między obu państwami tak dokładna ściśłość utrzymywać się ma, iż odtąd iednych tylko przyjaciół i nieprzyjaciół mieć będą. W tym celu zaręczają sobie wspomnione mocarstwa porozumiewać się względem wszystkich okoliczności dotyczących się zobopólnych ich bezpieczeństwu i spokojności, i użycia wszelkich potrzebnych środków do oparcia się każdemu nieprzyjacielskiemu i dla nich szkodliwemu przedsięwzięciu, tudzież do utrzymania powszechney spokojności. — Art: II. Zawarty w roku 1791. dnia 29. *Grudnia*, *Hegiry* 1206. dnia 15. miesiąca *Gemaziel Ewel* traktat pokoju, iako też wszelkie inne stosowne do niego traktaty, niniejszym przymierzem w całym ich brzmieniu utwierdzone zostaną, tak iak gdyby słowo w słowo w terażniejszym traktacie przymierza odpornego umieszczone były. — Art: III. Dla nadania zupełniejszey i dokładniejszey mocy temu przymierzowi, obie wysokie umawiające się strony gwarantują sobie nawzajem posiadłości swoje. Cesarz *Jmć wszech Rossyi* gwarantuje wszystkie posiadłości *Wysokiej Porty* bez żadnego wyjęcia, w *stanie* w iakim przed *nayściem Egiptu* zostawały, a Cesarz *Jmć Ottomański* gwarantuje wszystkie posiadłości dworu *Rossyjskiego* w terażniejszym ich *stanie* bez żadnego wyjęcia. — Art: IV. Jakkolwiek obie strony zachowują sobie prawo wniescia w negocyację z innemi mocarstwami, i zawierania z nimi wszelkich traktatow iakich interessa ich własne wymagać mogą, iednakże obowiązują się nawzajem *nayuroczyszczyć*, iż takowe traktaty nie w sobie zawierają nie będą, co by jednemu z nich kiedykolwiek i w iakimkolwiek sposobie *naymnieyszą szkodę* i *uścierbek* przynieść, lub *całości państw* ich *skarzę* zadać mogło. — Artykuł V. Gdyby obie strony lub jedna z nich iakie zamyślała przedsięwzięcie, a zebrane sily nie były dostateczne do odparcia uśłowiań nieprzyjacielskich, na ów czas iedna strona obowiązana będzie drugiej tak na morzu iak na lądzie dodać pomocy, dla iednostaynego działania lub *sprawienia dywersyi*, lub *dopomożenia pieniędzmi*, gdyby tego zobopólny interes przymierzeńcow i ich bezpieczeństwa wymagało. Dla czego w takowym przypadku *zaydzie* wprzód porozumienie z *należytą otwartością* i *potrzebne* w tej mierze znajdą się *środki*, dla uzupełnienia z *wszelką rzetelnością* takowego obowiązku. — Art: VI. Wybor wspomnianych *posiłkow* czy to w woyleku czy w *pieniądzach* zawisnąć będzie od strony, *atakowanej*, a w przypadku kiedy ta pomoc od *pierwszey* żądana będzie, woyleka lub *elkadra* *naypożniej* w 3 miesiące po *rekwizycyi* posłane być powinny. Co się zaś tyczy *posiłkow* *pieniężnych*, te od roku do roku w *wyznaczonych terminach* wypłacone być powinny od *czar-*

su rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich aż do zawarcia pokoju. — Art. VII. Gdy obie wysokie umawiające się strony, czy to z całą siłą swoją czy tylko z pewnym pośilkim wspólną sprawę utrzymują, przeto żadna strona ani pokoju ani zawieszenia broni nie zawrze, bez wciągnięcia do tego drugiej strony, i bez czuwania nad iey bezpieczeństwem, w przypadku zaś przedsięwzięcia iakiego lub ataku przeciw rekwirowanej stronie, przez nienawistę zawartego przymierza, druga strona obowiązana będzie też same obowiązki z rzetelnością i punktualnością dla iey obrony uzupełnić. — Art. VIII. W przypadku zupełnego użycia całkowitej potęgi lub umówionych pośilków, obowiązują się oba wysocy sprzymierzeni nawzajem z najsłodszyją rzetelnością używać sobie plany ich wojennych operacyow, ułatwiać ile możności ich wykonanie, powierzać sobie zamiary ściągające się do dalszego ciągnięcia wojny lub zawarcia pokoju, i porozumiewać się w tej mierze za przewodnictwem załad pokoju i umiarkowania. — Art. IX. Wojsko pośilkowe w miarę liczby swoiey będzie opatrzone od swoiego monarchy w artylleryą, amunicyą i wszelkie inne potrzeby, od którego też żołd odbierać będzie. Strona rekwirująca prowiant i furaz przystawi wojskom w naturze, albo w pieniądzech podług umówionej ceny, zaczawszy od dnia, w którym granice własne opuszczą. Strona rekwirująca dostarczy im kwatery i wszelkich innych wygod, iakich własne iey wojsko używa. — Art. X. Strona rekwirująca ma dostarczać elkadrze pośilkowej wszelkich potrzebnych żywności od dnia przybycia iey do kanału, i przez cały przeciąg czasu, w którym użyta będzie przeciw wspólnemu nieprzyjacielowi. Strona rekwirująca wyda elkadrze z arsenawów i magazynów swoich bez wszelkiej trudności za zwyczajną ceną to wojsko, czego tylko potrzebować będzie do naprawy swoiey. Okrety wojenne i przewozowe obu sprzymierzonych dworow, poki tylko wspólna wojna trwać będzie, mają mieć wolne wniście do portow względnie swoich, bądź dla przemieszkania bądź dla naprawy. — Art. XI. Wszelkie znaki wojenne i zdobyczne, na nieprzyjacielu zabrane mają do tych wojsk należeć, które ie zabierze. — Art. XII. Cesarz Jmć Ottomański, i Cesarz Jmć wszech Rosji ponieważ zawierają niniejszy traktat odporny przymierza nie w celu czynienia zdobyczow, lecz iedynie w zamiarze obronienia całości poselskich swoich, bezpieczeństwa własnych poddanych i utrzymania innych mocarstw w tym znaczącym położeniu, w którym się dotąd znajdują, a przez które utworzyli tak istotną dla powszechny spokojności polityczną równowagę, przeto nie zaniedbają wezwać do tego związku Cesarza Jmci Rzymskiego Krola Węgierskiego i Czeskiego, Krolow Angielskiego i Pruskiego, równie iak wszystkich innych mocarstw, którzy do tak niewinnego i zbawionego sojuszu przystąpić zechcą. — Art. XIII. Jakkolwiek obie wysokie umawiające się strony szczerze postanowiły związek ten iak najsłodszy utrzymywać, że iednak w ciągu dalszych okoliczności mogą zayść pewne odmiany w teraźniejszy umowie, przeto obie strony zgodziły się na to, oznaczyć trwałość teraźniejszemu odpornemu przymierzowi do lat 8. rachując od czasu zamiany ratyfikacyow. Obie strony za zbliżeniem się tego terminu porozumieją się w przyjacielskim sposobie względem odnowienia traktatu stosownie do stanu rzeczy w tym czasie. — Art. XIV. Teraźniejszy traktat przymierza odpornego będzie ratyfikowany tak od Cesarza Jmci Ottomańskiego iak od Cesarza Jmci wszech Rosji, a te ratyfikacje będą w przeciągu dwóch miesięcy, albo ieszcze prędzej jeżeli tego zaydzie potrzeba w Konstantynopolu zamienione. Dla wiary czego niżej podpisani na mocy pełnomocnictw swoich niniejszy traktat przymierza odpornego podpisali z wycisnieniem własnych pieczęci. W Konstantynopolu dnia 23 Grudnia 1798.

(Podpisano) *Efkeid Ibrahim Ismet* z tytułem *Kadilekcie a Romeliy*. — *Achmet Atif Reis Effendi*. — *Wajil Tamara* konsyliarz tajny.

W Egipcie Arabowie i Beduinowie nic dotąd przeciw Generałowi *Bonaparte* dokazać nie mogli. Pierwsi zaczęli już sami zakładać szanie dla siebie. Zdobyte *Malty* wieleby dopomogło połączonej uśłowianom przeciw *Egiptowi*. — Posel *Hollender* ma pozwolenie ieszcze tu zimę przepędzić, lecz iako prywatna osoba.

Szef batalionu *Vallonge* pisał do ministra związkow Zewnętrznych w *Paryżu* list, w którym mu donosi o przyprowadzeniu do *Konstantynopola* 600. nowych ien-cow francuzkich wziętych w *Cefalonii*, i *St. Maure*. Uwiadomienia go przytym, iż kawaler *Sidney Smith* komendujący siłami morłkimi *Angielskimi* w *Lewancie*, równie iako brat iego *Spencer Smith* minister pełnomocny przy *Portie*, mocno poparli odwolywanie się 46. *Francuzow* wziętych pod *Abukir*, a potym w kaydany okutych, i do więzienia wtrąconych. Potrafili nakoniec (do daie) wyprowadzić ich z tej okropnej katuszy. Znajdując się w tej liczbie; i pospieszam z uwiadomieniem, iż ministrowie *Angielscy* użyli w tym poślepku całej swej gorliwości, i tym więcej iestłemy tą wspaniałością uieci, iż podobnież pracują u ministrów *Ottomańskich*, dla odmiennienia lub osłodzenia smutnego i okrutnego losu przeszło 800. nieszczęśliwych naszych współziomkow, których zostawiamy w więzach. Spodziewamy się, iż ich w tej mierze gorliwość, wsparta uśłowianiem ministra *Hiszpańskiego*, który nieprześtał dawać nam wszelkich dowodów przychylności i pomocy, szczęśliwy otrzyma skutek.

Od granic *Tureckich* dnia 20. *Lutego*.

Podług wydanego obwieszczenia do mieszkańców *Włoszczyzny* przez tamtejszego *Hospodara* pod dniem 10. *Lutego*, dotąd trwająca insurrekcyja w *Widynie* na mocy danego pardonu od *W. Sultana Basmanowi-Oglu* i tego stronnikom zupełnie się zakończyła. Z tego powodu zniesione zostały dla mieszkańców tych okolic, niektóre nadzwyczajne w tym czasie nałożone podatki.

Od granic *Austrii* dnia 24. *Lutego*.

Wojska *Rosyjskie* w *Austrii* są w gotowości na każdy moment do wyruszenia. — Interella polityczne nigdy ieszcze nie były w krytyczniejszym iak teraz położeniu. Na dniu 17. w *Wiedniu* złożona była wielka rada w obecności cesarki *Poruszenia* w wojska h są powszechne. *Vice król Pignatelli* dla samego zaburzenia w mieście był przymuszony do zawarcia zawieszenia broni. Uciekli on na okęcie do *Palermo* przebrany po kapucyniku.

Dnia onegdajszego wyłano do naszych armii 80. pontonow, wielką liczbę piechow połowych, lawetow, i innych sprzętow wojennych. Przy tym transporcie wyszło nader wiele korpusow pontonierow, saperow i minierow. Ze wszystkich stron nie widać iak tylko wyruszenie niezmiernie liczby konwoiow wojennych.

Dnia 18. po południu kurier wyprawiony przez *Hrabiego de Silern* ministra Cesarzkiego w *Munich* przyniósł wiadomość o śmierci elektora *Bawarskiego*. *Polaro* natychmiast iasłafę do *Nuflad* dla uwiadomienia o tym *Arcy-Xiążcu Ferdynanda* i iego małżonki, której elektorowa wdowa *Marya Leopoldyna* iest córka. Podchlebiają tu sobie, iż to nieszeżeliwe zdarzenie nie nadweryży w teraźniejszych okolicznościach dobrego porozumienia trwającego pomiędzy nayspierwszemi mocarstwami *Niemieckimi*.

Dwor nasz odebrał z *Palermo* depeze od *Krola Sycylijskiego* pod datą 31. *Stycznia*. Mowią, iż *Krolowa* ma się udać do *Niemiec*. Skoro tylko odzyska zdrowie. Eskortowana będzie od mocey elkadry *Angielskiej*. — Zapewniają, iż wojska *Rosyjskie* na lądzie i na morzu przeciwko *Francuzom* przeznaczone, wynoszą do 300. tysięcy ludzi. — Spodziewane tu iest przybycie *arcy-xiążcy Karola z Friedberg*. — *Baron de Degelmann* zakończył życie w roku 40. wieku swego.

z *Inspuka* dnia 14. *Lutego*.

Każdy człowiek zdalny do noszenia broni, ma rozkaz być w gotowości do marszu jeżeli wypadnie potrzeba dla obrony oyczyzny. Przez *Tyrol* przechodzi znaczna liczba ciężkiej artylleryi. Oczekujemy na 15 batalionow, które są w drodze z *Austrii* *Czech*, a które mają stanąć w tym mieście i iego okolicach.

z *Stutgardu* dnia 21. *Lutego*.

Wszystkie kosztowne sprzęty i Archiwa zostały z rozkazu dworu upakowane, sam *Xiąże* zamysła rezydencyą swoją przenieść do *Weitlingen* nad granicę *Anspachkie*. Obywatele podali mu w tej mierze przełożenie, na które *Xiąże* w wyrazach naysłodszych odpowiedział, a potym rozdać ie rozkazał przy wachtparadzie. Umyśli w tym kraju bardzo są rozciątrzone, lubo Minister *Francuzki Trouvé* przeciwi się wszelkim gwałtownym krokow.

z *Ratyzbony* dnia 21. *Lutego*.

Obrady seymowe względem marszu wojsk *Rosyjskich*, nieodprawiały się na dniu 18. iak tylko w kolegium elektorow, i tylko *Mogunja* i *Brandeburg* wydały swoje vota. *Czechy* i *Hannower* protestowały się przeciwko utworzeniu protokulow; *Juni* elektorowie zachowali się do innego czasu. W Kolegium *Xiążat* i miał na przełożenia ministrów *Austriackich* postanowiono, iż nie potrzeba się spieszyć w tak ważnej sprawie, i że należy oczekiwać zdania większych dworow, od których iszczegulnie los *Niemiec* zależy.

z *Moguncyi* dnia 21. *Lutego*.

Dyrektoriat Wykon. uczynił liczne w wojsku promocy, z których między innemi najsłodszy: *G. Bernadotte* mianowany iest *G. Komend* Armii obserwacyney; Generalowie brygad *Klein*, *Vandamme*, *Montrichard*, *Beguinet*, *Rusca*, i *Lecourbo* Generalami dywizyow etc.

G. brygady Guesnel, *GG. Adjut*: *Rostoland*, *Lautour*, *Bertrand*, *Drouhot*, *Couthaud*, i *Garcen* przywróceni są do armii. *G. dywizji Cherin* przydany iest do armii obserwacyney za iest. wyższego sztabu. *G. Pille* przechodzi do 10. i 16. Pułbrygady; *G. Bessiere* do 1. 16. i 19. *G. Massol* do 6. *G. Muller* do 7. *G. Dufour* komendujący 14 użyty będzie do armii *Moguncyckiej* i zastąpiony tymczasem przez *G. Bryg*: *Avril*. Mieysce *G. Huet* zastąpi tymczasowo *G. Mauc*. *G. Brygady Desenfans* przyjdzie do armii *Moguncyckiej*.

z *Kassel* dnia 25. *Lutego*.

Wiadomość o pokoju zupełnie była fałszywa. *Arcy-xiąże Karol* ma rozkaz do przeyscia rzeki *Lech*, za którą dotąd zoltawał. *Piennasce* dywizyow *Francuzkich* iedynie tylko z powodu wylewu *Renu* wstrzymane były od przeyscia.

z *Frankfortu* dnia 26. *Lutego*.

Ob. *Rivals* minister *Francuzki* w *Cassel*, powrócił do tego miasta, ażeby się w nim znajdował za przybyciem landgrafa. — *Imperator Rosyjski* kazał zapewnić *xięcia Wirtemberskiego*, iż w przypadku wojny wojska iego weyda do *Szwabii*. — Armia *Austriacka*, która w tym momencie zaymuie wyższy *Palatynat*, wynosi do 40. tysięcy ludzi. — Dobra tych mieszkańców na lewym brzegu, którzy u obcych mocarstw na prawym weszli w służbę wojenną, zostają ikonfliktowane. — W *Moguncji* wszystkie zabawy na rok ieden są zamknięte. — *Zaciąg* korpusu pośilkowego od 18.000 ludzi w *Szwajcaryi*, iak nayspieszniej idzie.

Hrabia d'Artois w *Edymburgu*, wezwany iest od dworu *Rosyjskiego* dla udania się do *Malty*. Zaręczona mu iest opieka, pomoc i naysłodsze uszanowanie. *Naypodobnie* iest iednak, iż pozostanie w *Holyrood House*.

z *Strazburga* dnia 27. *Lutego*.

General *Bernadotte* wyjechał ząd do *Moguncyi* wraz z *Gen*: *Ny*, który dowodzić będzie kawalerją iego dywizji. — *Gen*: *Bernadotte* dla tego tylko nieprzyjął komendy we *Włoszech*, ażeby się razem znajdował z *Gen*: *Jourdan* z którym go łączą ściśle przyjaźni związki. — Kurier który tedy dnia 24. przejeżdżał, miał z sobą wieść rozkaz do ministrów *Francuzkich*, ażeby wyjechali z *Rastad* w przypadku gdyby odpowiedź *seymu Ratyzbońskiego* nie była dogodną.

Dnia 1. *Marca*. — Tego poranku o świcie dnia, przednia fraz armii pod komendą *Gen*: *Lefebvre* przeprowadziła się przez *Ren* przy *Kohl*, gdzie dnia wczorajszego rzucano drugi most na łodziach. Za nią przechodziła ogromna artyllerya i niezmierna liczba wozow z amunicyą i bagażami. Dziś po południu tam *Gen*: *Jourdan* wyjechał do *Offenburg*, gdzie tymczasowo założona będzie główna kwatera. Jutro i po jutrze reszta armii przyjdzie *Ren*. Dywizya *Gen*: *St Cyr* nayspierwsza przechodzić będzie. Zapewniają, iż nasze wojska wkroczą we *Szwabii*. Osobny korpus opasze *Filipsburg*. Dnia wczorajszego połano do *Rastad* fraz dla poslow neutralnych mocarstw. — *Kommunikacya z Niemcami* nie będzie przerwana. — *P. S.* Nasze wojska weszły w południe do *Offenburg*. Dziś ieszcze mają zająć *Lahr*, *Gegenbach*, *Bischheim*, *Oberkirch*, etc. Armia pomyka się trzema kolumnami, iklada się z 85. tysięcy ludzi. Korpus znajdujący się w *Szwajcaryi* pod dowództwem *Gen*: *Maffey*, rachują do 60. tysięcy ludzi.

z *Rastad* dnia 23. *Lutego*.

Pewną iest rzeczą iż odpowiedź Dworu *Wiedeńskiego* przybyła tu dnia 14. w nocy. *Hrabia de Lehrbach* teyże łamey nocy miał ieszcze konferencyą z ministrem *Bonnier*, uczynił niektóre słowne oświadczenia, i oddał temu ministrowi odebrane depeze, które były zapieczętowane i podpisane do *Dyrektoriatu Francuzkiego*. Ob. *Floffe* adjutant Generala *Jourdan* wyjechał na tychmiast do *Strazburga* z temi depezami, dla przesłania ich z tamtąd do *Paryża*. Za iego do *Strazburga* przybyciem, złożona była Rada wojenna, na której postanowiono, iż gdy zalewy *Renu* są przeszkodą do przeprowadzenia się przez tę rzekę, przeyscie przez nie wstrzymane będzie do czasu, w którym będzie mogła doysć odpowiedź *Dyrektoriatu do Rastad* równie iako i odpowiedź *seymu Ratyzbońskiego*. Wojska *Francuzkie* zgromadzone w okolo *Strazburga*, są tak uszykowane, iż mogą się połączyć we dwóch godzinach, i na pierwszy znak poślepować. Dnia onegdajszego odprawiły generalną rewiją. — Armia Generala *Jourdan* wynosi (iak zapewniali) 80. tysięcy ludzi. Cztery dywizye infanteryi są pod dowództwem Generalow *Souham*, *St. Cyr*, *Perino*, i *Lefebvre*. Kawalerją dowodzi General *d'Hautpoul*, który dorad komendował w okolicach *Frankfortu*. Armia Cesarzka pod komendą *arcy-xiący Karola* wynosi ze wszystkich 110. tysięcy ludzi. — W niższej *Austrii* zatrudniają się teraz organizacyą pospolitego ruszenia, które ma dostarczyć 100. tysięcy ćwiczonego wojska. — 10. tysięcy ludzi z armii *G. Jourdan* mają poyść ku *Filipsburgowi*, a reszta zaymie *Czarny las*, zaczawszy od *Knibis*, aż do *Szafluzy*.

Hrabia de Hohenhal nowy minister dworu *Saskiego* przybył dnia 21. do *Ratyzbony*, *Hrabia de Leoben* iego poprzednik wyjeżdża w tym tygodniu do *Drezna*.

Hr. de Lehrbach po odprawionej na dniu 18. t. w. z *Ob*: *Bonnier* długiej konferencyi, odeśłał większą część swoich ekwipażow do *Ulm*; Rozchodzą się pogłoski, iż i sam ma opuścić kongres i zoltować na swoim mieyscu *P. de Hugel* kommissarza Cesarzkiego. — Ministrowie *Pruscy* podali ministrom *Francuzkim* Notę, której osnowa nie iest wiadoma. — Nowo panujący elektor *Palatyn* zniósł ięzyk *Bawarski* Zakonu *Maltańskiego* przez swego poprzednika ustanowiony.

Ministrowie Francuzcy zaprzeczają wyraźnie rozflana wieść, iakoby miało być ułożone trzy-miesięczne zawieszenie oręża; sama tylko odpowiedź Dyrektoryatu na depesze Wiedeńskie, rzecz tę rozstrzygnie.

Pierwszym itaraniem nowego Elektora Bawarskiego było, posłać swemu Ministrowi w Ratyzbonie nowe instrukcje względem marszu wojsk Rofsyjskich.

Dnia 24. Lutego. — Dnia dzisiejszego przybył tu nadzwyczajny kuryer z Paryża. Niewiadoma dotąd treść depesz, które oddał Ministrowi Francuzkim; lecz w teraźniejszych okolicznościach nie może nie być nader ważna.

Dnia 28. Lutego. — Tego wieczora o godzinie 8. przybył z Strazburga jeden General-Adjutant Francuzki. OOB. Bonnier i Robertot znajdujący się na ten czas na spektaklu, natychmiast zostali wywołani. Officer ten wyjechał we dwie godziny do Strazburga. — Przed kilku dniami popłynęło z Strazburga w górę Renu wiele statków napelnionych artylleryą, która iak mówią, przeznaczona jest na obleżenie Filipsburga.

Dnia 1. Marca.

Dzisiaj o godzinie 5. rana, Francuzi zaczęli przechodzić Ren pod Kehl. General Vandamme był na czele przedniej strazy. — O godzinie 9. Ministrowie Francuzcy podali Deputacyi Rzeszy Notę z przyłączeniem Proklamacyi. Przywileżenie one były do Raftad wczoraj w wieczor przez Generala-Adjutanta. W podobnej treści oddana także była Nota Hrabieciu de Lehrbach. Kuryerowie i itafetery, iak na wszystkie strony rozszlali.

Nota legacyi Francuzkiej podana Deputacyi Rzeszy.

„Nizey podpisani Ministrowie pełnomocni Rzpłtey Francuzkiej do negocjacyi z Rzeszą Niemiecką, odebrali rozkaz od Dyrektoryatu Wykonawczego, komunikowania Deputacyi Rzeszy przylązoną tu Proklamacyą. Dopełniając to zlecenie, dodając do niniejszej Noty exemplarz tej Proklamacyi, przez nich podpisanej, tudzież odezwę Generala Jourdan do armii którą dowodzi. — Nizey podpisani mają także zlecenie oświadczenia, iż w tym marszu wojska nie należy uważać iak tylko ofiżność przez okoliczności nakazaną, iż chęć pokoju z strony Rządu Francuzkiego jest zawsze żywa i łczera, i że tenże trwa itatecznie w zamiarze zawarcia go z Rzeszą Niemiecką, zawsze pewnym będąc, iż Rzesza oświadczy się przeciw marszowi wojsk Rofsyjskich. — w Raftad dnia 11. Ventose (1. Marca) r. 7. Rzpłtey Francuzkiej. (podpisano) BONNIER, JEAN DEBRY, ROBERTOT.

Rzpłta Francuzka. — Wolność Rowność. — Dyrektoryat Wykonawczy. — Wojska Cesarza Jmci Króla Węgierskiego i Czeskiego z wżgardą konwencyi zawartej w Raftad dnia 11. Frimaire roku 6. przeszły rzekę Jun i wyszły z krajów dziedzicznych. To poruszenie było skomlinowane z marszem wojsk Rofsyjskich które głośno twierdzą, iż przysły dla atakowania i walczenia z Rzpłtą Francuzką, i znajdując się w krajach Cesarzkich. — Zawsze wierny przysięgi przez siebie obowiązkom, zawsze powodowany szczerą chęcią utrzymania pokoju, zawsze itkonny do myślenia, iż Cesarz Jmci teniz samem rządzi się uczuciami, rząd francuzki żądał uroczystej deklaracyi względem takowego wojsk Rofsyjskich marszu, i przeyscia im dozwolenego. Cesarz załował milczenie. Dyrektoryat Wyk. widzi się więc zagniony koniecznością do prawej obrony, i przymuszony jest przez powinność w iakiej się znajduje każdy kraj w czuwaniu nad własnym bezpieczeństwem, do postawienia wojsk francuzkich w stanowiłach, iakie im zająć okoliczności nakazują. W tym samym jednak czasie oświadcza, iż chęć jego do pokoju jest nieodmienna, i że w momencie, kiedy Cesarz Jmci oświadczy przez deklaracyą przyjacielską, iż wojska Rofsyjskie wyszły z krajów jego, a wojska jego zaley tezsamem stanowią iakie były umówione przez konwencyą w Raftad, zawartą, armie francuzkie zajmą równie z swojej strony te stanowiłki w iakich dotąd zosławały. Potwierdza to przez Dyrektoryat Wykon. dnia 2. Ventose roku 7.

(Podpisano) REVEILLERE — LEPAUX, Prezydent.

LAGARDE Sekretarz.

General Jourdan w swojej Proklamacyi wzywa żołnierzy aby nie zapominali iż wszystkie własności publiczne i prywatne powinny być dla nich świętymi, i że każde bezprawie surowo karane będzie. Wszystkie komendantów i szefów korpusów pojedynczych czyni odpowiedzialnym, za wszelkie popełnione przestępstwa. Dyrektoryat (ręczę) rozkazał nadgradzać ludom i rządowi w przyjaźni z Rzpłtą Francuzką zosłającym, za czynione wojskom iey liwerunki. Dla czego w tym wszystkim co tylko będzie rekwirowanym i przystawianym armii, kwity dawane być powinny. Przez takowe urządzenie sprawiedliwe i godne narodu Francuzkiego, mieszkańcy Germanii zabezpieczeni przeciw zdradliwym pogłółkom przez ich nieprzyjaciół rozlewianym, zosłaną spokojnymi wśród burzy ich obywatelacy; spodziewam się, iż osądzą za najlepszy środek do utrzymania własności iwoich, zachowanie się w pokoiu. Lecz jeżeli przeciwnie, w brew umowy z niemi zawartej, armia Francuzka znajdzie miast i wle popuszczane, jeżeli mieszkańcy ich opierać się będą marszowi iey, lub odmówią iey pomocy w mocy ich będącej, na ów czas oświadczam iż z samą owtarnością, iż przedewszystkiem inne środki do ich ukarania.

Dnia 2. Marca.

Deputacya Rzeszy naradzała się na dzisiejszej sefssyi nad Notą podaną sobie dnia wczorajszego przez Ministrow Francuzkich, i ułożyła następujące Conclusion: — „Deputacya Rzeszy łądzi iż Nota Ministrow pełnomocnych Fran-

czukich pod d. 11. (1. Marca) powinna być iak nayprędzey wraz z przyłączonemi do niej pismami posłana generalnemu Seymowi Rzeszy, z przełożeniem iż większość Deputacyi spodziewa się iż ta Nota przekona Seym o nagley potrzebie ażeby postawić Deputacyą w stanie dania dogodney Ministrom Francuzkim odpowiedzi, i odprawiania dalszych negocjacyi pokoju, które iuz tak długiey doświadczyły przerwy. — Lift ten do Seymu oddany będzie iak zwyczajnie Ministrowi pełnomocnemu Cesarzkiemu, i da mu się do poznania na piśmie iż jest zdaniem Deputacyi ażeby na wspomnianą Notę Ministrow Francuzkich dana była wprzód odpowiedź w następujących wyrazach: „Deputacya Rzeszy nietylko podała natychmiast generalnemu Seymowi Rzeszy Notę Ministrow pełnomocnych Rzpłtey Francuzkiej, ale nadto mocno mu tę okoliczność przełożyła: ma przeto honor uwiadomić o tym Ministrow Rzpłtey Francuzkiej i zapewnić ich oraz iż jeżeli z iedney strony przykre jest czucie nowych ciężarów iakie się zwalą na kraj Rzeszy przez obecność armii, którei mają zosłać pokryte; z drugiej strony Rzesza zosłaje w mocnym i łczerym pragnieniu zawarcia rychłego i trwałego pokoju. Na koniec Nota ministrow Francuzkich wraz z przyłączonemi pismami komunikowana będzie prywatnym deputowanym, którzy się tu znajdują. „

Wojska Francuzkie, które się przez Ren przy Kehl przeprawiły, są: 3. i 7. Pulbrigada infanteryi liniowej; 24. 53. 67. infanteryi lekkiej. 3. Pulbrigada strzelców 4. Regimenta dragonii, 1. Huzarów i 2. strzelców konnych, 1. batalion łapierów, 1. artylleryi konney. Te wojska poszły ku Gengenbach i Kniebis. Główna kwaterya G. Jourdan jest w Offenburg, a G. Vandamme w Gengenbach. Proklamacya Dyrektoryatu i G. kommand: zosłaly ogłoszone i poprzybiane w Offenburg, ikoro tam tylko wojska Francuzkie itanely.

z Mannheimu dnia 2. Marca.

W mieściu ieszcze Grud: zaczęto ziąd wywozić wszelką artylleryą i amunicyą. Garnizon złożony z wojsk Rzeszy, był zastąpiony przez jeden batalion odwodowy elektora Bawarskiego; wysadzono potem na powietrze iednę część fortyfikacyi tego miasta. Taki był stan rzeczy, gdy wieczorem na dniu wczorajszym dowiedzieliśmy się, że wojska Francuzkie przybyły do szanu nad-Reńskiego. O północy ieden oddział francuzki przeszedł Ren, i zbliżył się ku bramie tegoż nazwiska. Dziś z rana odebraliśmy wiadomość, że w nocy zawarta była kapitulacya następująca: Poddanie się Mannheimu na wżwanie Ob. Ney G. brygady, przez Gubernatora Mann, Podpułkownika d. 12. Ventose (2. Marca) roku 7. o godzinie 5. rana. — Art: I. Bramy Renu, Nekkeru, i Heidelbergu będą oddane wojskom Francuzkim o godzinie 9. z rana. — II. Garnizon złoży broń w koszarach, od których klucze będą oddane strazy Francuzkiej. — III. Ludzie garnizonowi będą powiększcy części złożeni z rekrutów i inwalidów, zosłaną się w Mannheim, aż do dalszego w tej mierze urządzenia Generala Bernadotte. — IV. i V. Officerom, unter-officerom i prostym żołnierzom, gdyby ich chcieli udać gdzie indziej, będzie wolno zabrać z sobą broń i bagaże; tudzież względem utrzymania koni z pod kavaleryi do dalszego urządzenia, będzie obmyślony pewny sposób za ołatecznym w tej mierze potwierdzeniem przez Generala en chef etc. Jakoż w tym celu wyjechała do kwatery głównej Garmesheim deputacya z 3ch członków Regencyi złożona. Przy układaniu warunków kapitulacyi, General Ney dał zapewnienie słowne w tej treści: Że Rząd Francuzki nie ma żadnego widoku nieprzyjacielskiego względem miasta Mannheimu i jego mieszkańców, ani też względem krajów na prawym brzegu Renu położonych i do Elektora Palatyna należących, że w nich żadne zgola nie będą czynione rekwizycye, ani wymuszone pożyczki, ani też mieszkańcy nie będą obowiązani do żadnych kontrybucy; że ministerium i władze rządowe mogą iak dawniey sprawować swoje urządowanie; że religia, własność i prawa każdego iak najsłcisley będą łzanowane; garnizon itać będzie w koszarach i żywność dla niego będzie dostarczana z magazynów francuzkich. — O 6. godzinie z rana oddział infanteryi francuzkiej zajmował bramę Reńską, między 8. i 9. weszło do miasta około 300. tak infanteryi iako i kavaleryi. — Od samego rana słychać z daleka mocne z armat strzelanie.

Dnia 3. Marca.

Od dnia wczorajszego z rana weszły do tego miasta rozmaite korpusy wojsk Francuzkich. G. Bernadotte przybył tu tej nocy. Pracują tu około wystawienia mostu na Rente; zatrudniają się także naprawą dróg prowadzących do twierdzy Reńskiej na lewym brzegu Renu. Garnizon Palatynski wyszedł z tad wczorajszego wieczora z bronią i bagażami. Mówią, iż G. Darnaudat ma być komendantem miasta Mannheimu.

z Bazylei dnia 28. Lutego.

Francuzi intro tu Ren, przechodząc będą. Wyszli rozkaz przyłposobienia chleba dzisiejszey ieszcze nocy dla 8000. ludzi. Dywizya, która ma to przeyscie ulkuteczyć, posuwa się przez miast leśne ku Szafuzie, gdzie się z innemi wojskami polączy.

z Florencyi dnia 9. Lutego.

Dnia wczorajszego przeieżdżał tedy Ob. Pelletier do Neapolu, dla urządzenia tam marynarki. Mają tam także iak nayspieszniey ekwipować okręty dla powiezienia posłków Malcie.

z Liworno dnia 9. Lutego.

Lifty z Neapolu pod d. 1. r. m. pisane, donoszą, iż tam mocne powłaly rozruchy. W przekonaniu iż Fran-

ci nie zajmują miasta iako zdobyczy, lecz że tylko przybyli iako wojska posłkowe dla ukarania Lazaronów, ponieważ Rząd zgodził się z wodzem na zawieszenie oręża; dla utrzymania tej pretensyi uzbroiło się przeszło 60. tysięcy ludzi. — Familia Króla Sardynskiego przybyła tu dla popłynienia na morze.

Z innego Listu pod tąż datą.

Statek przybyły z Palermo doniósł nam wiadomość, iż Admirał Nelson wyjechał z tamtąd z wielu przewozowymi statkami napelnionymi wojskiem. Jedni mówią iż zamysła opanować Sardinia, drudzy iż pokazał się przed Neapolem w momencie nowego powstania ludu przeciwko Francuzom; i że mieszkańcy za pomocą Anglików, po krwawey bitwie wyparli Francuzów z miasta. Ta wiadomość tym bardziej potrzebuje potwierdzenia, iż lity z Neapolu pod d. 2. t. m. pisane wyrażają, iż tam wlytko w spokojności zosłaje. — Neapol to jest Patryoci tego kraju wypowiedzieli wojnę Sycylii.

Jeden konwoy Angielski przybyły do Palermi, przysłał z tamtąd do tutejszego Ministra zapytanie, czyliby nie mógł przybyć do naszego portu. Minister kazał mu oświadczyć, iż lepiej ażeby się zosłal w Palermie i z tamtąd daley popłynął, niżeli ażeby przez swoje do Liworny przybycie miałby sprawić nowe między Francją i Toskanią trudności.

Od granic Włoskich dnia 12. Lutego.

Dowiadujemy się, iż Admirał Nelson wylądował w Salernie w krolestwie Neapolitańskim. Wojska Rofsyjskie i Turckie miały także wylądować na południowe brzegi tego krolestwa.

Wojska Francuzkie ze wszystkich stron są w poruszeniu. W Medyolanie itawiają telegraf dla korespondowania z Paryżem.

Z Turynu wyjechała deputacya z proźbą do Dyrektoryatu o przyłączenie Piemontu do Rzpłtey Francuzkiej.

Na dniu 4. Lutego General Serrurier z rozkazu rządu Francuzkiego cały rząd tymczasowy Lukkański powiększcy części z szlachty złożony, zniósł, a na to miejsce ustanowił nowy demokratyczny Dyktoryat z 5ciu członków złożony, wielką Radę z 43. a Radę starszych z 24. członków zebraną. Po wielu mieyscach drzewa wolności zosłaly zaszczerpione. Takim więc łposobem Rzpłta Lukkańska zupełnie na kształt Francuzki jest przeobrażona. Po tym urządzeniu General Serrurier zdawszy kommandę Generalowi Miollis, wyjechał do armii. — Król i Królowa Sardynscy na d. 12. itaneli w Liworno, i czekają tylko na wiatr pomyślny do puszczenia się na morze.

General Francuzki Victor na czele 18. tysięcy ludzi udał się do Ankony, dla oflonienia miasta tego od wszelkiej napaści. — Morze szkodliwie napelnione jest teraz kaprami barbarzyńskimi, chwytającymi wszelkie republikańskie okręty. — Basza Janina chce także znaczny korpus Turków wylać przeciw Francuzom.

z Warszawy dnia 15. Marca.

Do przykładów dobroczynności, które zalecają publiczność Warszawską, należy umieścić piękny postępek Dyrektorki Teatru Polskiego Pani Truskolawskiej, która widząc tak dalece podupadłą kompanią Aktorów Niemieckich, iż nie miała nawet sposobu wyjechać na szukanie gdzieindziej lepszego dla siebie szczęścia, pomimo łkrytycznych swoich okoliczności, dała dnia 12. na iey benefice dwie komedye z których też Niemiecka kompania zyskała po odrączeniu wydatków, 120. czerw: zł. — Zbiór z komedyi Francuzkiej przez kompanią Amatorów na wsparcie biednych graney, przyniósł 437. czerw: zł.

DONIESIENIA.

Roku 1799. na kadencyi trzykrotniey Ziemielskiej Powiatu Grodzieskiego, odeszła śpawa JWW. Anny i Karola z Jundziłłow Murawskich Generaliwa byłych wojsk Polkich z kredytarami, w której z przyczyny, iż JW. pierwszy Murawka a teraz Rozwadowska pozwała Gener: Murawskich i kredytorów onych pierwszokroć, decydowaną zosłala powtorna komportacya na dzień 1. Marca 1799. r. według łacińskiego kalendarza. Nieistawiający zaś, iako to kupcy Peterburscy Tetau Majer, Woytowicz Intygator Litt: Downarowiczowa Chorążyna, Judycki Pułkownik, Dangiell kupiec Warszawski, Godebiki i inni kondemnowanemi zosłali, i znowu pozwani będą; wedle praw krajowych, nieposłesyonacy zaś w Gubernij Litewskiej przez przybie pozwu do drzwi ładowych; co się pomienionych łchomości i innych kredytorów przez Gazetę Kraiową i Zagraniczną ogłasza i uwiadoma.

Do łprzodania 200. łtuk Owiec Maiorek, młodych po lat 5. i 4. w dobrym gatunku Cabanki. Ze wszelkim zapewnieniem że są zdrowe; łżycący łobie nabycia, ma się udać po informacyą do JP. Filipeckiego mieszkającego na ulicy Podwale, w kamienicy Nro 511.

Wdowa Stanisława Rafałowicza donosi Prześwietney Publiczności, że łklad łwic wótkowych biatych i łółtych łak łłofowych iako i łkościelnych różnego gatunku, tudzież pochodni etc. etc. do kamienicy Ur: Łyszkiewicza w łtarym mieście przeciw Ratusza pod Nr: 63. jest przeniesiony.

W Handlu Antoniego Muradowicza na Krakowskim Przedmieściu naprzeciw Bernardynów, znajduje się łwieżo łprowadzony Tytuł Turcki w wybornym gatunku, krajany i w łłściach.

Franciszek Aufszlag Kupiec i Obywatel Warszawski ołiąwly handel korzenney i winny po ł. p. Stanisławie Rafałowiczu w łtarym mieście, donosi Prześwietney Publiczności, iż ten handel w łłzelkie łauunki łowarów korzennych i Win rozmaitych w najlepszym gatunku, jest teraz przez niego opłany. — Polecając się łrzytym łalkim względem Prześwietney Publiczności, łłłgi łłwie, w łłłarczaniu łłobrego łowaru i za łłłzną cenę łłł łłue.

Z powodu blisko nadchodzącego kwartalu, Redakcyja łey Gazety przypomina się JPP. Prenumeratorom po Prowincyach, ażeby raczyli wcześnie się zgłosić do łłłkich siebie Pocztamtów z łapisaniem po łęż Gazetę dla rychleyszego oney odbierania.

Kantor łey Gazety jest w Rynku Starego Miasta, w kamienicy, JP. Eberta pod Nrem 65. na drugim łiętrze. — Exemplarz łłł łłł 20.